

fens Stykke 2 er det udtrykkelig Forudsætningen, at fortsat Understøttelse skal ydes, idet der udtrykkelig siges, at „Bestemmelserne i § 20 finder med de Forandringer, som eventuelt maatte blive fastsat i de i Henhold til nærværende Paragrafs 5te Stykke udstedte Regler, Anvendelse ogsaa med Hensyn til disse Understøttelser.“ Man forudsætter udtrykkelig, at disse Understøttelser gives. Det er med andre Ord kun Formen, den højtærede Minister kan ændre, og den højtærede Minister kom da heller ikke ind paa selve den Ting, der staa som ufattelig, at den samme Mand, som Ministeren i Henhold til sit Cirkulære af 1. Marts har erklæret ikke er lockoutet, kan den højtærede Minister efter Cirkulæret af 21. Marts erklære for at være lockoutet.

Med Hensyn til de Paastande om Overgang til Dagsordenen, der er stillet vedrørende denne Debat, udtalte den højtærede Minister, at den Paastand, der er stillet af mig, i Virkeligheden var overflødig, idet Ministeren havde givet Tilsagn om at ville efterkomme dens første Del. Jeg vil dertil sige, at i første Del af den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som vi har foreslaaet, er udtrykt, at vi fra vor Side ønsker Sikkerhed for, at Arbejdsløhedskasserne kan fortsætte deres forsikringsmæssige Virksomhed overfor enhver Arbejder, der er udenfor Striden. Det har den højtærede Minister ikke givet Tilsagn om, og paa det Punkt er den altsaa ikke overflødig. Og hvad anden Del angaar, vil jeg sige, at den er heller ikke overflødig i Relation til Partiet Venstre her i Tinget. Man kunde jo nemlig meget let tænke sig, at Venstrepartiet her i Tinget ikke kunde være med til at stemme for Socialdemokratiets Paastand paa Overgang til Dagsordenen, fordi den udtrykkelig udtaler Misbilligelse af Partiet Venstres Minister. Det forstaa vi helt ud, og derfor er det, vi har ønsket at stille en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som i og for sig ikke indeholder Udtrykket Misbilligelse eller Mistillid til Ministeren, men som kort udtaler dette ene, at vi kun opfordrer den højtærede Minister til at administrere Arbejdsløhedsloven paa den loyale Maade, som han har været inde paa, og som forudsætter, at han stiller de nødvendige Laan til Raadighed for Arbejdsløhedskasserne, og som tillige følger den Afgørelse, Ministeren har truffet, med Hensyn til hvem der skal betragtes som lockoutet. Hvis Partiet Venstre stemmer imod en saadan Dagsorden, kan man ikke sige andet, end at Partiet i Virkeligheden slaar sig selv og

sin Minister paa Munden, da understreges yderligere, at der paa det Omraade, her er Tale om, ikke findes Enighed eller Fasthed eller Idé i Ministeriets og Partiets Politik, og det understreger tillige, at man i Virkeligheden er kommet dertil, som jeg antydede i Gaar, at Arbejdsløhedslovens Administration maa benyttes som Kastehold for den indre Splid i Ministerens Parti. Og jeg vil sige til den højtærede Minister, at det er haabløst at søge at give Indtryk af, at denne Strid ikke er til Stede. Alle Mennesker ved, at den er der, alle Mennesker ved, at den højtærede Ministers Afgørelse om Tilskuddet til de arbejdsløse, der har været arbejdsløse over 60 Dage, affødte en Storm i en Del af Ministerens Presse, at den affødte „Arbejdsgiveren“s Artikel „Hvad vi ikke vil finde os i“, at den affødte Delegeretmødet i Aalborg, hvor Ministeren maatte stille til Klø, at den affødte Landbrugsministerens Tale i Odense, hvor han igen fremsatte sine anarkistiske Teorier om moderne Økonomi og Socialpolitik her i Landet. Efter at alt dette var sket, var det, Ministerens sidste Cirkulære kom, der gav en ny Forklaring paa Begrebet „lockoutet“ og saa standsede Laanene. Man vil derfor forstaa, at den Dagsorden, man fra vor Side har stillet, ikke er overflødig, og det ærede Medlem Hr. Holsteins Udtalelse i Dag har i Virkeligheden yderligere understreget det, idet vi jo nu er klar over, at naar om lidt Partiet Venstres Dagsorden skal til Afstemning, er det muligt, at ikke alene det ærede Medlem Hr. Holstein, men flere Medlemmer stemmer for denne Dagsorden, fordi den ikke indeholder det ene Ord: Billigelse. Det er det samme om igen. I sin Tid, da man her i Folketinget foreslog at udtale *Mistillid* til den højtærede Udenrigsminister, foreslog man ikke fra Venstres Side af foreslaa *Tillid*. Naar det her i Tinget i Dag foreslaas at udtale *Misbilligelse* af den højtærede Indenrigsminister, foreslaas det ikke af Partiet Venstre her i Dag: at udtale *Billigelse*. Det er, som det ærede Medlem Hr. Rode for et Øjeblik udtalte herfra, de sidste Krampetrækninger for at holde Partiet her i Salen sammen om dette Ministerium, at de Dagsordener, der foreslaas, ikke indeholder Ordene Billigelse eller Tillid til det siddende Ministerium.

Jeg skal hermed foreslaa at stemme for den af os stillede Dagsorden.

J. P. Nielsen; Jeg har kun ganske faa Bemærkninger at gøre. Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister,